

Självständighet

Vi har lärt oss att ha en åsikt om allting, vi har lärt oss att säga emot och vi har verkligen, utan tvekan, lärt oss att vara oss själva. Vi har arbetat oss uppåt, vi har lärt från varandra, vi har kämpat genom tider och vi har dansat genom strävan. Våra knogar har droppat blod, våra händer har spytt skam, våra hjärtan har dunkat fröjd och våra armar har dragit oss dit vi är just idag. Vi har drömt om ett liv som aldrig kom, vi har sovit på saker vi aldrig förstått, vi har hoppat i sängar som inte är våra och vi har somnat med en främling bredvid.

Vi har hoppats på så mycket, så mycket ingen kan förstå, vi har lärt oss att tåga när det är för svårt. Ingen har sagt till oss att det är lätt att vara vid liv, ingen har sagt till oss att det är enkelt att finnas till, nej, ingen har mod nog att säga vad som är rätt. Modet som kväver oss och modet som håller käften. Ingen vill ge oss den lycka vi förtjänar ty lycka för den gode är ren hat för den onde.

Vi har dansat genom strävan utan en kompanjon, ingen kamrat som hållt oss vid liv, nej, vi har dansat för oss själva i ett rum i drömmarnas stad. Ingen har givit oss drycken från den godhjärtade, ingen har dragit oss upp, nej, ingen har modet.

Men vi har modet inom oss och vi klarar varje steg, vi klarar ondskan och vi klarar att vara själva.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ida Wi med Poeter.se id #37216 innehar upphovsrätten